

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Aleksandra Konkel

Protokolant : Agnieszka Benert – Branicka

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2015 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) Spółce akcyjnej V. (...)

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 1.180,80 zł (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych osiemdziesiąt groszy);

II. zasądza od (...) Spółki akcyjnej V. (...) na rzecz K. S. kwotę 2.437,42 zł (dwa tysiące czterysta trzydzieści siedem złotych czterdzieści dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.408,02 zł od dnia 24 maja 2013r. do dnia zapłaty;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. kosztami procesu obciąża powoda w wymiarze 13%, zaś pozwanego w wymiarze 87% pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.

UZASADNIENIE

Powód K. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwoty 4.145,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 maja 2013 r. do dnia zapłaty oraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w następstwie zdarzenia komunikacyjnego w dniu 23 kwietnia 2013 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki T. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność poszkodowanej M. S.. Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 kwietnia 2013 r. powód nabył na swoją rzecz wierzytelność związaną z likwidacją przedmiotowej szkody. W następstwie zgłoszenia szkody pozwany posiadający status ubezpieczyciela OC sprawcy szkody wszczął postępowanie likwidacyjne. Uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę i wypłacił odszkodowanie w wysokości 1.490,10 zł. Zdaniem powoda pozwany niezasadnie obniżył stawki za prace blacharsko – lakiernicze do wysokości (...), przy zastosowaniu amortyzacji na części zamienne w wysokości 40%, a dodatkowo zastosował zamienniki, wprowadzając ceny części spoza bazy danych w stopniu jeszcze bardziej zaniżonych niż pozostałe (nr (...) -OM - (...)) pokrycie zderzaka i (...) – wzmocnienie zderzaka). Wskazywał, iż niezbędny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wyniósł 4.159,81 zł zgodnie z kalkulacją naprawy(...), zatwierdzoną przez pozwaną, uwzględniającą użycie części nowych i oryginalnych oraz zastosowanie średniej stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych w wysokości (...)

Argumentował, iż w związku ze szkodą z dnia 23 kwietnia 2013 r. poszkodowana korzystała w okresie 8 dni z pojazdu zastępczego, który był niezbędny do wykonywania czynności zawodowych. Poszkodowana jest agentem ubezpieczeniowym, a uszkodzony pojazd stanowił jej narzędzie pracy. Ponadto nie dysponowała innym pojazdem, który mogłaby wykorzystać w zamian za uszkodzony. Koszt najmu określono na kwotę 1.467 zł, gdzie stawka dzienna wynosiła 184,50 zł za dobę.

Wysokość szkody powód określił na kwotę 5.635,81 zł w tym 4.159,81 zł koszt naprawy i 1.476 zł koszt najmu pojazdu zastępczego. Powód dochodzi odszkodowania w kwocie 4.145,71 zł tytułem różnicy pomiędzy wysokością szkody, a wypłaconym odszkodowaniem w kwocie 1.490,10 zł.

Odsetek za zwłokę powód dochodzi od dnia 24 maja 2013 r. tj. od kolejnego dnia roboczego po upływie 30 dni, licząc od daty zgłoszenia szkody.

W piśmie procesowym z dnia 12 sierpnia 2013 r. powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 1.180,80 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w powyższym zakresie, w związku z dokonaną dopłatą odszkodowania w ww. wysokości. Jednocześnie wniósł o zasądzenie:

- kwoty 29,40 zł tytułem odsetek ustawowych od kwoty 1.180,80 zł od dnia 24 maja 2013 r. do dnia 1 sierpnia 2013 r.,
- kwoty 2.964,91 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z 7 października 2013 r. wydanym w sprawie(...) orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W dniu 28 października 2013 roku pozwany skutecznie wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, iż kwestionuje roszczenie powoda co do wysokości w odniesieniu do kosztów naprawy pojazdu poszkodowanej, natomiast co do zasady i co do wysokości w odniesieniu do najmu pojazdu zastępczego. Podniósł zarzut nieudowodnienia wysokości roszczenia o zapłatę uzupełniającego odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu poszkodowanego. Wskazywał, iż na załączonej do pozwu kalkulacji naprawy brak jest podpisu osoby ją sporządzającej. Zdaniem pozwanego kwota wypłaconego odszkodowania w pełni pokrywa koszty naprawy uszkodzeń uszkodzonego pojazdu. Według pozwanego dochodzona kwota w wysokości 2.994,31 zł jest zbyt wysoka, co wynika z przyjęcia zawyżonych stawek za roboczogodzinę prac naprawczych oraz nieuwzględnienia amortyzacji części.

W odniesieniu do żądania zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego wskazał, iż poszkodowana korzystała ze swojego pojazdu w okresie pomiędzy datą szkody a datą wstawienia pojazdu do naprawy. Nadto podnosił, iż sama naprawa pojazdu poszkodowanego zajęła 10,2 rbh, zatem wynajęcie pojazdu zastępczego aż przez 8 dni potwierdza niecelowość i nieekonomiczność powyższego działania poszkodowanej.

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2014r.(...)stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do (...)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 kwietnia 2013 roku doszło do kolizji drogowej, na skutek której uszkodzeniu uległ pojazd marki T. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność poszkodowanej M. S..

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: oświadczenie sprawcy wypadku, k.1 akt szkody; zgłoszenie szkody w pojeździe, k.6-9 akt szkody, zeznania świadka M. S. –k. 80v-81)

Odpowiedzialną za kolizję oraz powstałą w jej wyniku szkodę była kierująca posiadająca ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce akcyjnej V. (...) z siedzibą w W..

(okoliczność bezsporna)

Szkoda wynikła z powyższej kolizji została zgłoszona w dniu 23 kwietnia 2013 r. z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczycielowi (...) Spółce akcyjnej V. (...) z siedzibą w W..

(okoliczność bezsporna)

W dniu 30 kwietnia 2013 r. M. S., w oparciu o umowę zlecenia, zawarła z K. S. umowę przelewu wierzytelności wszelkich praw przysługujących jej z tytułu ubezpieczenia OC związanych z likwidacją szkody nr (...) z dnia 23 kwietnia 2013 r. celem ich wyegzekwowania od ubezpieczyciela.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa przelewu wierzytelności –k. 11, pisemne potwierdzenie ustnej umowy zlecenia powierniczego –k. 64, zeznania świadka M. S. –k. 80-81)

M. S. w dniu 08 maja 2013 r. zawarła z (...) Sp. z o.o. w B. umowę najmu pojazdu zastępczego T. (...) nr rej. (...), ze stawką dobową najmu w wysokości 184,50 zł. Pojazd zastępczy był użytkowany do dnia 15 maja 2013 r., generując łączny koszt najmu w wysokości 1.476 zł. W okresie między powstaniem szkody a oddaniem pojazdu do naprawy poszkodowana korzystała z uszkodzonego pojazdu, który był niezbędny do wykonywania czynności zawodowych. Poszkodowana jest agentem ubezpieczeniowym, a uszkodzony pojazd stanowił jej narzędzie pracy.

(dowód: umowa najmu pojazdu zastępczego wraz z załącznikiem – k. 20-22, faktura VAT nr (...) –k. 23, zeznania świadka M. S. –k. 80-81)

Decyzją z dnia 28 maja 2013 r. (...) Spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. przyznała M. S. kwotę 1.490,10 zł tytułem odszkodowania – zwrotu kosztów naprawy pojazdu uszkodzonego na skutek zdarzenia z dnia 23 kwietnia 2013 r.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: decyzja z dnia 28.05.2013 r. –k. 84 akt szkody)

Pismem z dnia 19 czerwca 2013 r. powód wezwał pozwany zakład ubezpieczeniowy do zapłaty kwoty 4.145,71 zł, stanowiącej niedopłatę wynikającą z rozliczenia szkody z dnia 23 kwietnia 2013 r. powołując się na kalkulację naprawy nr 119/05/13 ustalającą koszt naprawy na kwotę 4.159,81 zł oraz fakturę za najem pojazdu zastępczego.

(dowód: pismo z dnia 19.06.2013 – k. 24-26; kalkulacja naprawy, k.14-19; faktura, k.23)

Decyzją z dnia 01 sierpnia 2013 r. (...) Spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. przyznała M. S. kwotę 1.180,80 zł tytułem refundacji kosztów za wynajem pojazdu zastępczego z potrąceniem 20 % kosztów zaoszczędzonych.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: decyzja z dnia 01.08.2013 r. –k. 90 akt szkody)

Niezbędny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...) wyraża się sumą 3.898,12 zł brutto, przy zastosowaniu części nowych i oryginalnych. Uszkodzenia pojazdu były na tyle niewielkie, że mógł on być bezpiecznie eksploatowany. Ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego to maksymalnie 3 doby.

Stawka wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości 184,50 zł przy najmie na okres do 3 dni, przy uwzględnieniu warunków umowy najmu pojazdu jest stawką stosowaną przez wypożyczalnie pojazdów na lokalnym runku.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego do spraw samochodowych L. C. – k.100-108 wraz z ustną opinią uzupełniającą –k. 132-134)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, w tym znajdujących się w aktach szkody. Prawdziwość tychże nie była kwestionowana przez strony, zaś Sąd nie dopatrzył się przyczyn uniemożliwiających nadanie im mocy dowodowej. Odnośnie kalkulacji naprawy, na którą powoływała się strona

powodowa, nie stanowi ona dokumentu prywatnego, zważywszy, że nie została opatrzona podpisem. Tym niemniej, jako inny środek dowodowy (art.309 kpc) owa kalkulacja służyła ustaleniu faktu, na jaki została powołana we wcześniejszej części uzasadnienia, dotyczącej ustalenia stanu faktycznego.

Ustalenia faktyczne co do konieczności posiadania, używania samochodu zastępczego, czasu trwania najmu, stawek za najem okoliczności zawarcia umowy przelewu wierzytelności oparł Sąd również na zeznaniach świadka M. S.. Świadek zeznała, iż w okresie między szkodą a oddaniem pojazdu do naprawy korzystała z uszkodzonego pojazdu, który był niezbędny do wykonywania czynności zawodowych. Poszkodowana jest agentem ubezpieczeniowym, a uszkodzony pojazd stanowił jej narzędzie pracy. Nadto potwierdziła zawarcie umowy cesji z powodem. Sąd zeznania te uznał ze spójne, korespondujące z pozostałym materiałem w sprawie, w tym z fakturą VAT, umową cesji wierzytelności.

Sąd pominął dowód z zeznań stron z uwagi na fakt, iż pomimo prawidłowego wezwania powód nie stawił się rozprawę w dniu 03 września 2015 r.

Okoliczności faktyczne w istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestiach Sąd ustalił głównie w oparciu o opinię biegłego sądowego do spraw samochodowych L. C..

Strona powodowa wniosła zastrzeżenia do powyższej opinii, na skutek których biegły złożył uzupełniającą opinię ustną, w sposób szczegółowy i wyczerpujący odnosząc się do tych zastrzeżeń, nieznacznie modyfikując opinię pisemną.

Po złożeniu przez biegłego opinii uzupełniającej strona powodowa nie podważyła skutecznie opinii, również Sąd nie dopatrzył się potrzeby jej uzupełnienia, czy wyjaśnienia. Wskazać należy, że opinia sporządzona została przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach, w oparciu o zgromadzony materiał oraz zawierały precyzyjne wnioski, które zostały logicznie uzasadnione.

W kwestii ustalenia zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego, determinowanego uzasadnionym i niezbędnym czasem trwania naprawy uszkodzonego samochodu, Sąd podzielił ustalenia i wnioski biegłego, że uzasadniony czas trwania najmu pojazdu zastępczego był w istocie znacznie krótszy od tego, za jaki strona powodowa domagała się zwrotu kosztów. Nie ulega wątpliwości, że w sytuacji, gdy uszkodzenia pojazdu mają negatywny wpływ jedynie na estetykę nie zaś na bezpieczeństwo jazdy, samochód może i powinien być użytkowany w okresie oczekiwania na części zamienne. Doświadczenie uczy, że samochód nadający się do bezpiecznej jazdy powinien być oddany do warsztatu dopiero w chwili gdy tenże warsztat gotów jest do przeprowadzenia naprawy, zaś w pozostałym czasie może być eksploatowany. Nie przekonuje stanowisko strony powodowej, że poszkodowana bała się korzystać z uszkodzonego pojazdu, zwłaszcza wobec faktu korzystania z niego w okresie pomiędzy kolizją a wstawieniem auta do warsztatu.

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Wskazać należy, iż pozwany nie kwestionował faktu wystąpienia kolizji drogowej, jak i samej zasady odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego Zakładu.

Spornym zagadnieniem w przedmiotowej sprawie była wysokość stawek za robociznę zastosowaną przy naprawie przedmiotowego pojazdu oraz zasadność użycia do naprawy uszkodzonego samochodu oryginalnych części, w związku z zarzutem pozwanego niewykazania przez powoda poniesienia kosztów naprawy, jak również zasadność najmu pojazdu zastępczego.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż naprawienie szkody oznacza wykonanie czynności niezbędnych do przywrócenia stanu sprzed szkody zaistniałej w pojeździe, przy czym brak poniesienia tych kosztów przez stronę poszkodowaną nie oznacza, iż szkody tej nie poniosła. Powód ma prawo żądać uiszczenia na jego rzecz odszkodowania w wysokości niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, niezależnie od tego, czy zamierza samochód naprawić czy też nie.

Należy podkreślić, iż początkowo powód wnosił o zasądzenie kwoty 4.145,71 zł, w tym kwoty 1.476 zł z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego. W toku procesu pozwany zapłacił kwotę w wysokości 1.180,80 zł tytułem refundacji

kosztów najmu pojazdu zastępczego. Zdaniem Sądu, skoro zapłata nastąpiła w toku procesu niezasadnymi jawią się zarzuty pozwanego co do żądania zapłaty kosztów najmu, które tenże kwestionował tak co do zasady, jak i co do wysokości. W znacznej mierze zaspokoił bowiem roszczenie powoda z tego tytułu. Jakkolwiek biegły w opinii stwierdził, że należność z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego zasadna jest jedynie za okres 3 dni, strona pozwana nie odniosła się do tej kwestii, chociaż kwota uiszczona w toku procesu tytułem tychże kosztów była wyższa. Z uwagi na powyższe, wobec zapłaty wskazanej sumy na poczet kosztów najmu pojazdu, żądanie strony powodowej zapłaty tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego należało uznać za uzasadnione do wysokości 1.180,80 zł.

Wobec cofnięcia przez powoda pozwu co do kwoty 1.180,80 zł postępowanie w tym zakresie należało umorzyć, o czym, na podstawie art.355 kpc, orzeczono w punkcie I sentencji.

Zgodnie z przepisem art. 822 kc w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 kc). Wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 kc i art. 361 kc, przy czym w przypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu „wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia do stanu poprzedniego(...)

Należy wskazać, iż Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 05.11.1980 r., (...)wyraźnie stwierdził, że obniżenie należnego poszkodowanemu świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe nie znajduje podstaw prawnych. Oznacza to, że odszkodowanie należy ustalić według cen nowych części, bez pomniejszania o amortyzację. Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Oznacza to, że do ekonomicznie uzasadnionych wydatków zaliczyć należy koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Jeżeli do osiągnięcia celu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na to wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody poprzez przywrócenie rzeczy do stany poprzedniego. W konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę, również obniżenie należnego powodowi świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe nie znajduje dostatecznych podstaw prawnych”(...)w orzeczeniu z dnia (...)

Sąd w oparciu o opinię biegłego sądowego do spraw samochodowych ustalił niezbędny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 3.898,12 zł. Zważywszy, że pozwany tytułem odszkodowania wypłacił przed wszczęciem procesu kwotę 1.490,10 zł należy uznać, iż pozwany nie wykonał w całości ciążącego na nim zobowiązania wynikającego z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Dlatego też Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku na podstawie art. 822 kc zasądzać na rzecz powoda kwotę 2.437,42 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą 3.898,12 zł i 1.490,10zł, powiększoną o odsetki od kwoty 1.180,80 zł, uiszczonych w toku procesu (29,40 zł). Powództwo dalej idące Sąd oddalił jako niezasadne, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

Jakkolwiek powód nie wskazał sposobu zaliczenia kwot uiszczonych przez ubezpieczyciela, zważyć należy, iż z decyzji przyznającej odszkodowanie wynika, z jakiego tytułu dokonywane były płatności. Zgodnie z treścią art. 451§ 1 kc dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zaległe świadczenia główne.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie (...)ustawy z dnia 22 maja 2003r. ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)

O kosztach procesu Sąd orzekł przy zastosowaniu (...). Sąd stosunkowo rozdzielił koszty procesu mając na względzie, iż powództwo zostało uwzględnione w wyroku w 87 %, a podlegało oddaleniu co do 13 %. Podkreślenia wymaga przy tym, że co do kwoty objętej cofnięciem pozwu strona powodowa uznana została za wygrywającą, zważywszy, że zaspokojenie roszczenia nastąpiło już po wytoczeniu powództwa. W konsekwencji każda ze stron obciążona została kosztami procesu w takim zakresie, w jakim przegrała sprawę, przy czym szczegółowe wyliczenie tychże kosztów Sąd pozostawił (...) sądowemu.

1. (...)

2. (...)

3. (...)